

É o meu corpo (Amanda e Raquel)

O problema continúa e está a afectar á clase. Amanda segue sendo unha especie de heroína entre os mozos, só se salvan uns poucos e as mozas están máis con Raquel, salvo unhas cantas, que están a tentar copiar a Amanda e subindo fotos cada vez máis persoais a Instagram, co aplauso dalgúns dos seus compañeiros e da propia Amanda.

Amanda séntese gañadora no conflito, xa que Raquel pasa do tema unha chea. Moléstalle que algúns mozos que consideraba amigos, elixisen o "bando" de Amanda, pero eles saberán.

Ningunha das dúas cren que poidan chegar entenderse. E unha acusa á outra. Amanda di que Raquel é unha "monxiña" e Raquel di que Amanda é unha "provocadora".

Polo amor dunha muller (Robe e Raúl)

Robe e Raúl seguen sen falarse. Laura tentou mediar de forma informal entre eles, pero sen éxito. Robe dille que Raúl é moi envexoso e Raúl dille que Robe é un falso. Parece que non hai forma de que se entendan. Isto está afectando xa ao grupo de teatro do Instituto, no que ambos son actores protagonistas e desde que teñen o conflito, a obra non flúe igual, co ben que lles saía antes.

Vese que ambos son infelices con esta situación, necesitan entrar na mediación.

Odio os traballos en grupo (Rocío e Sergio)

Rocío empeza a sospeitar que hai algo que ela non sabe, parécelle raro, agora que xa pasou un tempo, que Sergio pasase así do traballo, cando nunca o facía. Sente que quizais se excedese un pouco non lle dando unha oportunidade e tentou achegarse a el para preguntarlle se tiña algo que contarlle, que estaba arrepentida do que fixera e que quizais el tivese algunha boa razón para non poder facer ese traballo. El díxolle que agradecía o achegamento, pero que xa que estaban, prefería seguir co proceso de mediación e solucionalo alí. Preguntoulle a Rocío se estaba disposta a comprometerse e respectar a confidencialidade da mediación e ela díxolle que si, que por suposto.

O “acusón” (Gabriel e Jorge)

A cousa non pode ir peor, o conflito cada vez faise máis e máis grande e estivo a piques de suspenderse o proceso de mediación, xa que os comportamentos da clase cara a Gabriel están empezando a ser constitutivos dun delito de acoso escolar. As burlas, os insultos, son constantes. Foi Gabriel quen dixo que non, que non quere deixar a mediación, que el non é ningún acusón, como lle alcumian, que el só conta o que non é capaz de afrontar cos seus medios e ve que está a danar a outras persoas. O certo é que se está empezando a sentir fatal, porque eses mesmos compañeiros aos que defendeu no seu día, empezaron insultarlle tamén, pero el di que quere seguir coa mediación. Pola súa banda, Jorge, xa se tranquilizou un pouco, o seu adestrador falou coa profesora de francés e vanlle a dar outra oportunidade, repetirlle o exame para así poder participar no campionato de Semana Santa, no que ten serias posibilidades de que o fiche un bo equipo. Está a estudar francés moitísimo e pasa moito do tema de Gabriel, ata lle está empezando magoar. Despois de todo, el fixo trampas. Claro que Gabriel, acusándoo, un pouco buscouno.

Nada máis que facer (María e Alba)

María e Alba son agora mesmo as persoas máis tranquilas da clase, pero o proceso de mediación empeza e verse como unha loita entre dous clans, por unha banda, quen cre que no grupo de clase de whatsapp tamén é necesario divertirse e botarse unhas risas e, por outro, quen cre que non, que non é para iso, que é para falar de cousas que teñen que ver co Instituto, nada máis. María e Alba, máis que ser só dúas persoas, parece que fosen en representación de dous grupos moi enfrontados. Elas sábeno, non creron que a cousa chegase tan lonxe, pero chegados ata aquí, cada unha defende a súa postura orixinal.

Uns pantalóns axustados (Martina e Antonio)

Só pasou un día, a orientadora deu tanta prioridade a este caso que partes e mediadores senten algo de presión. Martina sospeita que algo debe estar detrás do comportamento de Antonio. Antonio, pola súa banda, séntese fatal.

Os deberes son deberes (Pablo e Emma)

O conflito segue, aínda que ir a premediación, parece que acougou un pouco os ánimos de ambos. Emma é a máis enfadada, algo que Pablo non entende, porque pensa que é el sen dúbida quen leva razón.